

Kerkdienst Arminiuskerk 6 september 2020

Voorganger: Koen Holtzapffel

Orgel: Aanvangslied: 827

Voorganger leest:

- God onze toekomst God is onze vader, Hij is het licht voor onze dagen uit. De hele wereld leeft van zijn genade, Hij gaf de aarde en Hij geeft de tijd.

Orgelspel

- Abram heeft hij eerst zijn woord gegeven, dat als een zaad ontkiemde in zijn zaad. Om zo de toekomst tegemoet te leven, wanneer de grote oogst te velde staat.

Orgelspel

Voorganger leest:

- God roept en in hem is de kracht, die onze zwakheid staalt. Dit is de vreugd dat hij het doel en onze vaart bepaalt. Dat hij ons over grenzen heen laat zien het groot gezicht, van aller mensen zus – en broederschap, in t ene godlijk licht.

Orgelspel

Gebed 1

Voorafgaand aan eerste gebed, stukje uit Dag Hammarskjoldt, De langste reis is de reis naar binnen: Zacht en vastberaden houd ik mijn geest daar vast waar mijn lichaam is: hier in deze ruimte. In dit nu, in dit ogenblik laat ik los al mijn plannen, zorgen, angsten. Nu leg ik ze in uw handen God. Ik laat ze los en laat ze aan U over. Voor het moment vertrouw ik ze u toe. Ik wacht op U vol van verwachting. U komt naar mij toe, ik laat me door u dragen.

Orgel: Liedboek 221

Samen lezen:

Want waar ben ik als gij niet wijd en zijd waakt over mij en al mijn gangen. Wie zou ik worden waart gij niet bereid om als ik val mij telkens op te vangen. Ik leef niet echt als gij niet met mij zijt. Ik moet in lief en leed naar u verlangen.

Orgelspel

Gebed 2

God van liefde, als u ons roept, dan hopen wij u roepstem te verstaan en er gehoor aan te geven. Zoals wij ook present hopen te zijn als een medemens ons roept. Als u ons vraagt op weg te gaan, dan hopen wij ook echt in beweging te komen. Het oude waar nodig los te laten en ongebaande wegen te gaan. Zoals u er ook voor ons zult zijn als wij u roepen God.

Zoals u er voor ons bent, mogen wij er ook zo zijn voor elkaar. Geef ons daartoe moed en geestkracht, God ontferm u. Wij bidden u voor mensen die ziek zijn en genezing zoeken. Wij bidden u voor mensen die verdriet hebben om dierbaren die fysiek niet meer met hen zijn. Wij bidden voor wie uitzichtloos lijdt aan het leven en een uitweg zoekt. God ontferm u. Wij bidden om wijsheid voor bestuurders die moeilijke besluiten moeten nemen in deze crisistijd. Wij bidden voor deze geloofsgemeenschap, dat zij ook nu een bron van inspiratie en betrokkenheid zal zijn in deze stad. Samen zijn we stil om ...

Bijbellezing: Matteus 8: 5-13

Een Romeinse officier vraagt om hulp. 'Jezus ging naar Kafarnaüm. Daar kwam een Romeinse officier bij hem en vroeg Jezus om hulp. 'Heer mijn zoon kan niet lopen en heeft erge pijn. Hij ligt thuis op bed. Jezus zei: ik zal met je meegaan en hem beter maken. Maar de officier zei: Kom alsjeblieft niet naar mijn huis want dat ben ik niet waard. U hoeft alleen maar te zeggen dat mijn zoon beter moet worden. Dan zal het gebeuren. Want ik moet zelf ook doen wat mijn generaal zegt. En mijn soldaten moeten doen wat ik zeg. Als ik tegen een soldaat zeg 'je moet gaan' dan gaat hij. Als ik zeg 'Je moet komen' dan komt hij. En als ik tegen mijn knecht zeg 'doe dit' dan doet hij het. Toen Jezus hoorde wat de officier zei was hij verbaasd. Tegen de mensen die met hem megingen zei hij: Luister goed naar mijn woorden. Zo'n groot geloof heb ik in heel Israël nog niet gezien. Mensen uit alle landen zullen in Gods nieuwe wereld komen. Ze zullen er feestvieren met Abram, Isaak en Jacob. Maar er zullen ook mensen zijn die niet naar binnen mogen. Ook al was de nieuwe wereld wel voor hen bedoeld. Ze worden weggestuurd naar een donkere plaats. Daar huilen ze van ellende en spijt. Daarna zei Jezus tegen de officier: ga maar rustig naar huis. Je geloofde dat je zoon beter zou worden, dat zal ook echt gebeuren. En zie, op dat moment werd de jongen beter.

Orgel: Liedboek 840

Samen lezen:

O mijn God Gij zegt ga en ik ga

Gij zegt ga en ik ga, laat mij niet alleen

Wees het woord in mijn vlees en de geest om mij heen, wees de adem waaruit ik ontsta

Orgelspel

Preek:

Gemeente, Als gezegd hadden we de afgelopen coronamaanden een liedproject op ons YouTube kanaal. Een van de vele liederen in dat kader besproken was Lieve Heer Gij zegt kom en ik kom. Met als ondertitel 'Van komen en gaan'. Lieve Heer Gij zegt kom en ik kom/O mijn God Gij zegt ga en ik ga en in het derde couplet: Want o Heer ik zeg kom en Gij komt.

God, al dan niet in de persoon van Jezus of van een medemens, vraagt me te komen maar kom ik dan ook? In het lied kom ik. God, Jezus, een medemens vraagt me te gaan en ga ik dan ook echt? In het lied ga ik. En tot slot, eigenlijk het omgekeerde: Ik vraag God, Jezus, een medemens om te komen en zal de gevraagde er dan ook zijn? In het lied lijkt dat een zekerheid.

De tekst van het lied, van de hand van Willem Barnard, is losjes verbonden met de gelezen tekst uit Matteüs.

De romeinse officier vraagt Jezus om hulp voor zijn zieke zoon. Jezus antwoordt dan dat hij natuurlijk meekomt.

Wonderlijk genoeg zegt de officier dan: nee kom maar liever niet letterlijk mee want dat ben ik, Romeins officier, niet waard. U hoeft alleen maar te zéggén dat mijn zoon beter wordt en het zal gebeuren. De wereld van de officier is die van het leger en dús maakt hij een vergelijking met het leger. Wordt in het leger iets gezégd, dan gebeurt het ook. Ik moet doen wat mijn generaal beveelt, mijn soldaten moeten doen wat ik zeg. Precies zo, gelooft de officier, zal gebeuren wat Jezus zegt. Hij is immers de bevelhebber bij uitstek: zijn wil is wet, zijn woord wordt werkelijkheid zoals eens God sprak er zij licht en het was er.

Jezus is onder de indruk van het geloof van de officier, maar ook verbaasd.

Kennelijk was het ook toen bijzonder dat notabene een vreemdeling op deze wijze een bevel tot genezing verbond met de uitvoering ervan.

Ook voor ons is het een bijzonder verhaal, maar een verhaal dat vragen oproept. Kan dat überhaupt wel, geeft zo'n verhaal geen valse hoop aan zieke mensen?

Is Jezus niet méér dan een gebedsgenezer of wonderdoener? Wij leven ook niet meer in een bevels- maar in een onderhandelingshuishouding. Als ik roep doe dit of doe dat, dan moet ik nog maar afwachten of het gebeurt. Je moet voor alles eerst draagvlak creëren. Daarom heeft het kabinet zoveel moeite met de handhaving van de coronaregels, ook al vóór die beroemde bruiloft te Bloemendaal.

Vragen te over dus bij het Bijbelverhaal. Hoe nu componeert het lied een muzikaal antwoord?

Het lied concentreert zich op de woorden komen en gaan, en verbindt die woorden eerder met roeping dan met genezing. Het gaat niet meer om het geloof van een Romeins officier toen, maar om ons eigen geloof nu.

Het Bijbelverhaal is bron van inspiratie, maar wordt dichtbij ons gebracht door er een persoonlijke dialoog van te maken. Tussen mij en God, tussen

God en ons. Het lied begint overigens niet met mijn geloof, met mijn God, met wat ik allemaal vind en doe. Nee het lied begint met God zelf, de lieve Heer die zegt kom. Als uitnodiging om samen te gaan leven in de buurt van en onder de bescherming van zijn liefde. Het is een uitnodiging die je niet uit jezelf opdiept maar die je ontvangt. Niet in je hoofd maar in je hart. Je gaat je er ook niet heel verstandelijk op beraden of je die uitnodiging wel wilt of kunt accepteren. Nee het overkomt je, je kunt er geen weerstand aan bieden en je antwoordt met je hart. In een zekere overgave.

Ik moet dan altijd denken aan Albert Schweitzer en wat hij over roeping schrijft aan het eind van zijn dikke boek over Jezus: Jezus komt ook ons tegemoet zoals hij eens die vissers van het eerste uur tegemoet kwam die niet wisten wie hij was. Hij spreekt nu dezelfde woorden als toen: Jij, kom en volg mij. Ook denk ik aan Dag Hammarskjöld die Pinksteren 1961 in zijn mystiek dagboek schrijft: Ik weet niet wie of wat de vraag stelde. Ik weet niet wanneer zij gesteld werd.

Ik herinner me niet dat ik antwoordde. Maar eens zei ik ja, tegen iemand of iets. Vanaf dat moment heb ik de zekerheid dat het leven zinvol is en dat mijn leven, in onderwerping, een doel heeft.

Ja, Geloof overkomt je uiteindelijk. Als uitnodiging, als roeping, en zeker niet als bevel. Zoals ook die Romeinse officier, gewend aan bevelen, niet geloofde op bevel, maar op grond van een diepe geloofsintuïtie, een groot vertrouwen dat deze man, Jezus iets voor zijn zoon kon betekenen. Geloven is niet een bevel opvolgen, het is op jouw wijze gehoor geven aan een uitnodiging, een stem, een voorbeeld. Het is op jouw wijze in gesprek gaan met de traditie en je op jouw wijze in die traditie voegen. Gij zegt kom en ik kom....

Maar..., dat is niet het einde van het verhaal en ook niet van het lied. Je zou zelfs kunnen zeggen, dan begint het pas. Want op het komen volgt het gaan. O mijn God Gij zegt ga en ik ga.

De uitnodiging om in de buurt van Gods liefde en ook die van onze medemensen te wonen impliceert de uitnodiging om op weg te gaan. Zonder een bevel daartoe in beweging te komen, in de wereld onze roeping te volgen. Geloof is niet bevel maar wel beweging, dynamiek, is niet stil blijven zitten maar op weg gaan.

Tot die beweging behoort dat je soms het oude vertrouwde los moet laten, onderweg weg naar een nieuwe bestemming, een andere invulling van je leven. Op weg naar mensen die jou nodig hebben, Albert Schweitzer die naar Lambarene gaat..

U zegt kom en ik ga om brood en wijn te delen met wie hongerig zijn. En je mag erop vertrouwen dat God je tijdens de reis niet in de steek laat. Als dragende kracht gaat de Eeuwige met je mee: als geest om je heen, als adem waaruit je ontstaat. Daarom zit in dat gaan ook een komen, een tot je diepste bestemming komen. Op weg gaan is ook thuiskomen.

En dan volgt er nog een derde couplet, een derde fase in ons geloofsleven. Na het geroepen worden, Gij zegt kom en ik kom, na het uitgezonden worden, Gij zegt ga en ik ga, is er in een volwassen relatie tussen mens en mens, tussen mens en God ook ruimte om te zeggen: ik zeg kom en Gij komt. Met dat verzoek, met die bede zijn we eigenlijk weer terug bij de Romeinse officier. Hij vroeg Jezus op bijzondere wijze te komen en Jezus kwam. In dit slotcouplet vragen ook wij aan God, bidden wij tot God om ons in zijn liefde nabij te zijn. Kom ons tegemoet, ontferm u over ons. Als brood voor wie hongerig zijn, als genezende kracht voor wie het moeilijk hebben, als bron van inspiratie voor wie niet wil leven bij brood alleen.

De cirkel is rond. Het geloofsleven is een dynamische cirkelgang, een altijd durende dialoog tussen het goddelijke en het menselijke, tussen mens en God en medemens. Individueel én samen als geloofsgemeenschap.

Ingaan op de uitnodiging om te wonen in de buurt van Gods liefde impliceert: op weg gaan naar nieuwe bestemming, op weg gaan naar wie jou nodig heeft. Het betekent ook je ten diepste gedragen weten en vertrouwen dat Gods liefde er zal zijn, waar je je ook bevindt. Zou daarvan niet óók een genezende werking uitgaan, een genezende kracht?

Lieve Heer gij zegt kom en ik kom.

O mijn God gij zegt ga en ik ga

Want o Heer ik zeg kom en Gij komt,

En uw bloed wordt wijn, en uw lichaam brood voor wie hongerig zijn. En uw naam wordt een lied in mijn mond.

Amen

Orgelspel

Gebeden, afgesloten met het gezamenlijk gebeden 'Onze Vader'

Onze Vader die in de hemel zijt,

Uw naam worde geheiligd;

Uw Koninkrijk kome;

Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood;

En vergeef ons onze schulden,

Zoals ook wij onze schuldenaars vergeven;

En leid ons niet in verzoeking,

Maar verlos ons van de boze.

Want van U is het Koninkrijk

En de kracht en de heerlijkheid

In eeuwigheid.

Amen.

Mededelingen

Slotlied: Oude Liedboek 474

Uitzending en zegen

Orgel: Liedboek 978: 4 (staande)

Collectes (bij de uitgang): Gemeente en Diaconie

Orgelspel